

стандартами, репутація відкритості підприємства, програма випуску американських депозитарних розписок, об'ява про збори акціонерів.

Друга категорія ризику – це розмитість акціонерного капіталу, яка за факторами ризику може бути розділена на: оголошення, але не випуск акцій, блокуючий портфель в акціонерів, наявність захисних методів у статуті.

Третя категорія ризику – це банкрутство, яке характеризується простроченою кредиторською заборгованістю, заборгованістю з розрахунками по бюджету, фінансових управліннях.

Четверта категорія – вивід активів, які можемо підрозділити на акціонерів з контрольним пакетом акцій та трансферне ціноутворення.

П'ята категорія – це злиття або реструктуризація.

Шоста – це ініціативи в корпоративному управлінні, які характеризуються складом ради директорів, кодексом корпоративного управління, наявністю іноземних стратегічних партнерів та дивідендною політикою.

Сьома категорія ризику – обмеження на кількість акцій, які характеризуються обмеженням на власність акцій іноземних акціонерів або на їх участь у голосуванні.

Восьма категорія – це якість реєстроутримувача.

Дана методика необхідна для більш повної та якісної оцінки інвестиційної привабливості підприємств в Україні та більш повного розуміння інвесторами показників, котрі використовуються в нашій країні.

О. С. Квачан,

ДВНЗ “Українська академія банківської справи НБУ”

ВЗАЄМОЗВ'ЯЗОК МІЖ ЗАГАЛЬНОДЕРЖАВНОЮ СТРАТЕГІЄЮ РОЗВИТКУ ТА МІСЦЕВИМИ БЮДЖЕТНИМИ ПРОГРАМАМИ

Бюджет як інструмент економічного регулювання є дієвим засобом проведення державної та регіональної політики. Це важіль впливу на процес виробництва і розподілу фінансових і виробничих ресурсів як у країні, так і в окремих регіонах. Тому перед органами місцевого самоврядування та виконавчої влади гостро стоїть питання ефективного управління коштами місцевих бюджетів та економічно обґрунтованого спрямування їх на вирішення завдань, визначених у регіональних програмах. Для зміни ситуації на краще необхідна бюджетна реформа, яка вже розпочалася із прийняттям у 2001 році Бюджетного кодексу України.

Комплексні бюджетні реформи, які проводились у багатьох країнах, включали, як мінімум, два основні елементи: середньострокове планування бюджету та встановлення зв'язку між фінансуванням і кінцевим соціально-значущим результатом.

Відправною точкою в цій роботі є використання програмно-цільового методу планування і управління бюджетними коштами на середньострокову перспективу, що повинно пов'язати в один ланцюжок фінансування бюджетної програми з кінцевими результатами, які очікуються від її виконання.

У той же час дослідження свідчать, що розробка стратегічних планів та застосування програмно-цільового методу неможливе без уважного вивчення та аналізу загальнодержавних стратегічних пріоритетів, оскільки місцеві пріоритети є унікальними і особливими в кожному з окремо взятих регіонів України. Формування місцевих бюджетів повинно враховувати основні напрями загальнодержавного розвитку, окремих галузей, окремих регіонів на певну перспективу (рис. 1).

Дослідження підтверджують, що стратегічний план та бюджетний процес мають бути пов'язані. Відповідно, наступний рік у стратегічному плані повинен стати відправною точкою для майбутнього бюджету. У свою чергу стратегічний план передбачає досягнення певних вимірюваних результатів. Для того, щоб постійно відстежувати прогрес у прийнятих рішеннях, необхідно систематично порівнювати вихідні дані із запланованими.

Рис. 1. Взаємозв'язок між загальнодержавною стратегією розвитку, стратегією розвитку галузі на державному рівні та місцевими бюджетними програмами

Дослідження підтверджують, що стратегічний план та бюджетний процес мають бути пов'язані. Відповідно, наступний рік у стратегічному плані повинен стати відправною точкою для майбутнього бюджету. У свою чергу стратегічний план передбачає досягнення певних вимірюваних результатів. Для того, щоб постійно відстежувати прогрес у прийнятих рішеннях, необхідно систематично порівнювати вихідні дані із запланованими.

Квачан, О.С. Взаємозв'язок між загальнодержавною стратегією розвитку та місцевими бюджетними програмами [Текст] / О.С. Квачан // Проблеми і перспективи розвитку банківської системи України : зб. наук. праць. – Суми : УАБС НБУ, 2011. - Вип. 31. - С. 51-53.